Kitab Suci Bocah

nyuguhaké

Nuh lan Banjir Gedhe

Ditulis déning: Edward Hughes

Digambari déning: Byron Unger; Lazarus Alastair Paterson

Dibesut déning: M. Maillot; Tammy S.

Diterjemahaké déning: Endang Supardan

diproduksi déning: Bible for Children
www.M1914.org

©2020 Bible for Children, Inc.
Kowe duwé hak motokopi utawa nyithak crita iki,
waton ora kanggo diedol.

Nuh iku wong sing ngabekti marang Gusti Allah. Wong-wong liyané padha sengit lan ora manut dhawuhé Gusti. Ing sawijining dina Gusti Allah ngendikaaké barang sing ngagètaké banget. “Ingsun bakal nyirnaaké bumi sing jahat iki,” ngendikané marang Nuh. “Mung kaluwargamu sing bakal slamet”.

Gusti Allah dhawuh marang Nuh supaya waspada lan siap-siap amarga arep ana banjir gedhé banget ing salumahing bumi.

“Sira *gawéya* prau saka kayu, *gawéya* sing gedhé supaya cukup kanggo kaluwargamu lan kéwan-kéwan sing akèh,” dhawuhé marang Nuh. Gusti Allah maringi arahan sing cetha lan *rinci* banget marang Nuh. Nuh nglakoni kabèh karépotan mau!

Wong-wong padha nggeguyu bareng Nuh nerangaké kenang-apa dhèwèké gawe prau.
Nuh tetep mbangun. Nuh uga tetep nyritakaké bab Gusti marang wong-wong liya.
Nanging ora ana sing ngrungokaké.

Nuh duwé iman-kapercayan sing gedhé. percaya marang Gusti Allah senadyan dhewèké ngerti nek sakdurunge iku ora tau udan. Saiki praune wis dadi lan sedhiya diisi barang-barang kabutuhan.

Banjur para kéwan padha teka. Gusti ngasta kabèh jenis kéwan, sajenis ana sing pitu; ana sing loro. Bangsa manuk gedhé lan cilik, kéwan galak cendhèk lan dhuwur, kabèh padha nuju menyang prau.

Mbokmenawa wong-wong padha moyoki lan madani Nuh nalika nglebokaké kéwan-kéwan iku. Wong-wong mau ora mandheg anggoné gawé dosa marang Gusti Allah. Ora ana sing njaluk melu mlebu nang prau.

Pungkasané kabèh bangsa kéwan lan manuk wis munggah nang prau. "Mara mlebua nang prau," dhawuhé Gusti marang Nuh. "Sira lan kulawargamu kabèh". Nuh, garwané lan putrané lanang telu sarta para garwané mlebu nang prau. Banjur Gusti Allah nutup lawangé prau!

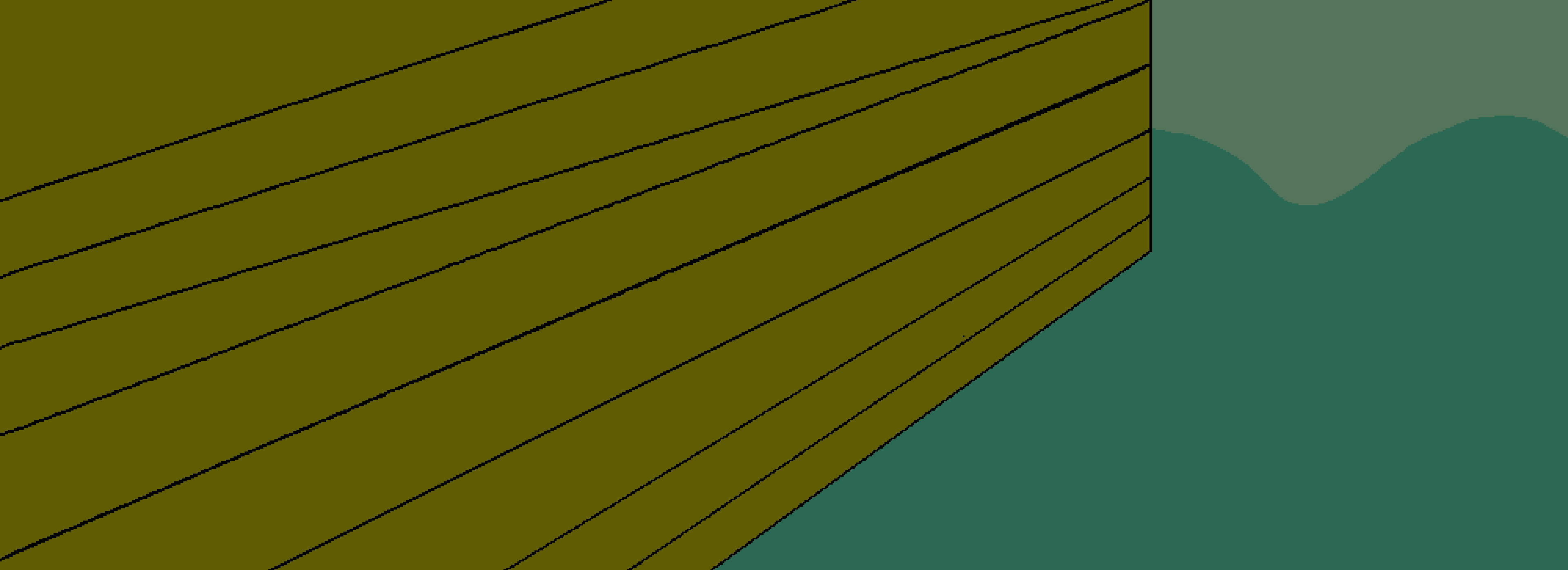

Banjur mulai udan.
Udané deres banget
ngesoki bumi nganti
patang puluh dina
patang puluh wengi.

Banjir nyrambahi kabèh kutha lan désa. Bareng wis terang, kétok yèn gunung-gunung uga kelelep. Samubarang sing ambegan padha mati.

Nalika banyuné munggah, prauné Nuh kemambang nang nduwuré. Mbokmenawa nang jero prau iku peteng, sesak, utawa malah medèni. Nanging prau iku ngayomi Nuh saka banjir.

Sakwisé limang wulan banjir, Gusti Allah ngutus angin kanggo nggaringaké. Alon-alon prauné Nuh sumèlèh ing pucuk gunung Ararat. Bubar iku, Nuh isih kudu tetep nang jero prau patang puluh dina manèh, lagi banyuné asat.

Nuh banjur ngaburaké manuk gagak lan dara metu jendéla prau. Jebul manuk darané balik nang Nuh amarga durung nemu dharatan resik sing bisa kanggo méncklok.

Let seminggu,
Nuh nyoba manèh.
Manuk dara bali, nggawa
godhong wit jaitun ing
cucuké. Let seminggu manèh
Nuh mangerti yen lemahé wis
garing, amarga manuk
dara mau wis
ora bali manèh.

Gusti ngendika marang Nuh yèn iki wis wektuné padha metu saka prau. Banjur bebarengan, Nuh lan keluwargané ngedhun- edhunaké para kéwan.

Mesthi waé atiné Nuh kebak pamaturnuwun. Dhewèké banjur mbangun misbah lan nyembah marang Gusti Allah sing wis nylametaké dhewèké lan keluwargané saka banjir sing nggegirisi iku.

Gusti Allah banjur paring janji sing apik banget. Gusti Allah ora bakal ngukum dosane manungsa sarana banjir maneh.
Gusti Allah ngasta tandha pangéling-éling marang janji mau. Tanda janjiné Gusti Allah iku awujud kluwung.

Nuh lan kaluwargané banjur miwiti samubarang anyar bakda banjir. Suwéning suwé, keturunanné Nuh dadi bangsa manèh, dadi pendhudhuk bumi. Kabeh bangsa ing bumi asalé saka Nuh lan anak-anaké.

Nuh lan Banjir Gedhe

Crita saka Pangandikané Gusti, Kitab Suci

bisa digolèki ing

Purwaning Dumadi 6 - 10

"'Kawedharipun pangandika Paduka punika madhangi'." Jabur 119:130

cunthel

Crita Kitab Suci iki nyritaaké bab Gusti Allahé awaké dhéwé sing luwar biasa, sing nitahaké kita kabèh, sing ngersaaké supaya kowé wanuh marang Panjenenganė.

Gusti Allah pirsa yèn awaké dhéwé wis nglakoni prakara sing èlek-èlek, sing disebut déning Gusti Allah, dosa. Ukumané dosa iku pepati, nanging Gusti Allah banget olèhé ngasihi marang kowe, mula ngirim Putrané Ontang Anting, utawa Putra sing ora ana Tunggale, asmané Yésus, supaya séda disalib. Yesus diukum sebab dosa-dosamu. Banjur Gusti Yésus wungu manèh saka séda lan kondur menyang Swarga! Yen kowé pracaya marang Gusti Yésus lan nyuwun pangapura tumrap dosa-dosamu, Panjenenganė bakal maringi pangapura! Panjenenganė bakal rawuh lan urip nang atimu saiki uga, lan kowé bakal urip bareng Panjenenganė saklawasé.

Yen kowé percaya yen iki bener, mara matura marang Gusti mengkéné:
Gusti Yésus ingkang kawula tresnani, kawula pitados bilih Paduka punika Gusti, lan sampun manjalma dados manungsa supados séda kanggé nyirnaaken dosa-dosa kawula, lan sakpunika Paduka sampun gesang malih. Mugi rawuha ing gesang kawula lan apuntenana sedaya dosa kawula, supados kawula nggadhahi gesang énggal ing wekdal punika, lan bénjang badhé sesarengan kaliyan Paduka salaminipun. Mugi mitulungi kawula supados saged tansah mbangun turut dhumateng Paduka sarta gesang kagem Paduka, dados putra Paduka. Amin.

Macaa Kitab Suci lan geguneman karo Gusti Yésus saben dina! Yohanes 3:16